A°. 1830. No. 174.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig-, en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Dingsdag den 21 December.

PROCLAMATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS van STAD BREDA, van den Heere Kolonel Commandant dezer Vesting, hebben bekendgemaakt, dat er van tijd tot tijd, door de artillerie, alhier ter stede vuurwerk-proeven van verschillenden aard, tot dat wapen behoorende, zullen worden genomen, en welks somwijlen ook wel des avonds.

Hebben dienstig geoordeeld, daarvan door deze, zoo aan de ingezetenen dezer stad als der omliggende gemeenten kennis te geven, ten einde alle vrees en ongerustheid daarwegens te voorkomen.

Breda, den 18 December 1830.

DE RUYT Vt.

Ten ordonnantie van denzelven,

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHAUIKES.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 20sten December.

Op den 15den dezer is afgekondigd een koninklijk besluit van den 14den te voren, houdende bepalingen omtrent de zegel- en registratie regten van akten en wisselbrieven, na den 31sten Dec. afgegeven, in de gedeelten des Rijks, welke zich aan het wettig gezag onttrokken hebben.

— H. M. de koningin, benevens H. K. H. de prinses *Frederik* der Nederlanden zijn, volgens berigten van Berlijn van den 13den dezer, den vorigen avond, in goeden welstand, te Potsdam aangekomen.

— Zr. Majs. tweede ambassadeur te Londen, belast met het bijwonen van de conferentien der ministers, de heer *van Zuylen van Nyevelt*, wiens benoeming wij in ons vorig nommer gemeld hebben, is, den 18den dezer, naar zijne bestemming vertrokken.

— Te Utrecht is, ten gevolge der bekende aanschrijving van den minister van financien, krachtens de wet van den 22sten Nov. 1830, uitgewaardigd door het stedelijk bestuur, een vertrouwd persoon aangesteld tot overneming der aanslag-biljetten van zoodanige contribuabelen, wier aanslag tusschen dertig en zestig guldens bedraagt, tegen den prijs der recepissen of schatkistbiljetten van den vorigen dag, ter beurze van Amsterdam, en dan slechts met bijbetaling van het verschil tusschen dien prijs, en het volle montant van den verschuldigden termijn. Wij behoeven onzen lezers niet te doen opmerken, dat deze maatregel bij lang niet haar den zin is der woekeraars, die zich zoowel te Utrecht als elders zullen bevinden.

— Het gerucht had zich heden hier verspreid dat er een 70 brigands te Chaam souden gekomen zijn, en dat er zelfs te Gelderen gerochten aan wezen. Wij kunnen de stellige verzekering geven dat van dit gerucht niets aan is, en dat het geheel daarop neer komt, dat er drie hunner op de jagt gegaan zijnde, te Chaam zijn geweest, daar verversch ingen hebben genomen en weer terug gekeerd zijn.

— Ons is uit Culenborg het volgende gezonden met verzoek om hetzelve een plaats in onze courant te leenen.

» Moglen andere plaatsen in ons rijk zich beroemen, over de bereidwilligheid waar mede men hetzelve in de opbrengst der geldleening is ter hulpe gekomen; ook Culenborg althans heeft dezer dagen het bewijs gegeven, dat het daarin bij geene andere plaats behoeft achter te staan, het kollier bedragende *f* 20,767,54 is op *f* 3,050 na, bij den eersten termijn gekweten.

» Indien men dan in aanmerking neemt, dat Culenborg zich geenszins in zulk een bloeijenden toestand bevindt, als wel andere plaatsen in ons vaderland; het verlies der geweerfabriek die eenige honderd menschen werk verschafte en welke sedert onze ongelukkige vereeniging met België uitsluitend te Luik gevestigd is gebleven; het te niet gaan der lintwerkerijen; de vermindering en het weinig vertier der stoelenfabrieken, en de over het algemeen niet zeer bloeijenden toestand des landbouws, hetwelk een en ander deze stad zeer gevoelig getroffen heeft; wanneer men voorts bedenkt dat met de uitgetrokken schutterij het een 36ste gedeelte der bevolking zich onder onze gelederen ter verdediging van den Nederlandschen grond heeft geschaard, en er nog gestadig aan vaderlandsche inrichtingen, van allerlei aard, wordt deel genomen; dan zal men, hoe welgemoedigen dat Culenborg zich gunstig onderscheidt en met lof vermeld mag worden."

— Het is juist wel niet meer noodig, staaltjes bij te brengen van de logens, welke de belgische bladen wegens de Hollanders en derzelver gedrag vervinnen, en aan Europa trachten diets te maken. Het volgende artikel, gedagteekend uit Luik den 3den dec., enz. waarschijnlijk uit *le Courrier de la Meuze*, in de *Gazette de France* van den 15den dezer overgenomen, is echter te treffend, dan dat wij hetzelve onzen lezers zouden onthouden. Zie hier den inhoud er van:

» Luik, den 8 Dec.

» Alhoewel de gemeenschap met Maastricht hoogstmoeijelijk is, zoo bekomen wij nogtans van tijd tot tijd eenige berigten uit die stad. Wij hebben van iemand, die uit die *ongelukkige* stad gekomen is, vernomen, dat het schrikbestuur aldaar aan de orde is. De ingezetenen worden door de Hollanders gade geslagen als of deze in 's vijands land waren; zij worden zonder mededogen gevangen en zelfs buiten acces gezet. De verhaler noemt een man, welke sedert den dag der overgave onzer citadel gevangen zit, zonder dat iemand weet waarom. Een jong meisje, welks familie bijna geheel te Luik woont, en dat op trouwen stond, heeft te vergeefs van den generaal *Dibbetz* verlof verzocht, om zich bij haren bruidegom te mogen vervoegen, welke de omstandigheden hebben doen vlugten.

» De bezetting van Maastricht bestaat op zijn hoogst uit 600 man. Op den 29sten november zijn er 67 man van den artillerietrein, en, den volgenden dag, nog 90 miliciens afgedankt; ook zou er nog een gedeelte der kurassiers afgedankt worden."

's GRAVENHAGE, den 19den December.

Bij koninklijk besluit van den 12 laatstleden, zijn eenige voorloopige bepalingen daargesteld, omtrent de zamenstelling van de infanterie van het leger, welke zal bestaan uit de afdeeling grenadiers, van twee veld bataillons en een depot, uit twee bataillons jagers en twee depots en uit de 2de, 5de, 7de, 8ste, 9de, 10de, 12de, 13de, 14de, 17de en 18de afdeelingen infanterie, ieder van 2 a 3 veldbataillons, 1 reserve-bataillon en 1 depot. De infanterie zal te zamen bevatten 33 veldbataillons, 11 reserve-bataillons en 14 depots. De reserve-bataillons, waaronder zullen worden geraangschikt de min sterke, gezonde, bekwame of geoefende soldaten, zullen aanvankelijk, in het algemeen, voor de dienst der vestingen worden bestemd, en zullen alleen, wanneer zulks noodzakelijk is, en zij daartoe volkomen berekend kunnen worden geacht, een deel van het mobiele leger uitmaken.

— Bij een ander besluit, is door Z. M. bepaald, dat de bepalingen, vervat in Hoogdeszelfs besluit van den 11 October, omtrent het verleenen van drie vierden van hunne tractementen en soldijen aan uittrekkende ambtenaren, niet toepasselijk zijn op den, die in den eersten ban der schutterijen vallen, welke of eenen plaatsvervanger moeten stellen, of in persoon uittrekken; zullende zij, in het laatste geval, zich moeten gedragen naar de bevelen hunner superieuren, omtrent de waarneming van hun ambt of post. De Hoofden der Departementen zijn begeerd, om daartoe noodige middelen, aan Z. M. voorstellen te doen, ten einde die ambtenaren, geëmploijeerden of bedienden, in de kosten hunner uitrusting, of, wanneer zij zelve uittrekken, in de kosten van onderhoud hunner huisgezinnen te gemoet te komen; zullende in allen gevalle, hunne posten voor hen behouden blijven.

— Z. M. heeft, bij een derde besluit, van den 9 dezer, bepaald, dat de gemeente besturen voorloopig en tot den 31sten Maart aanstaande gemagtigd zijn, om de plaatselijke belastingen op denzelfden voet in te vorderen als in 1830.

— Donderdag aanstaanden zal hier het bekende stuk *la Muette de Portici* weder ten tooneele worden gevoerd, hetwelk, sedert dat

het te Brussel het oproer heeft ontstoken, hier niet was vertoond.

Deze vertooning zal ditmaal tot een nuttig einde strekken, namelijk ten voordeele van het fonds onzer gekweisten.

FRANKRIJK.

Parijs, den 14den December.

Wij meenen, als eene nog niet vermelde bijzonderheid, den lezer mededeelen, dat de lijkrede voor den heer *Benjamin Constant* door den hoogbejaarden leeraar der hervormden, *Marron*, uitgesproken is.

— De debatten in de zaak der beschuldigde ministers voor het hof der pairs, zullen op morgen beginnen; daar zullen, volgens de regtsbepaling van het hof in criminele zaken, geene vrouwen worden toegelaten, dewijl de getuigenissen van een zeer groot gedeelte der 78 getuigen, welke reeds in deze zaak gehoord zijn, hoegenaamd geen bezwaar tegen de beschuldigden hebben opgeleverd, zal moet dan de helft dier getuigen niet op nieuw voor het hof der pairs gehoord worden. Geen van die, welke, wegens de brandstichtingen in Normandie (welke almede de ministers te laste gelegd zijn) gehoord zijn geworden, is thans voor het hof gedagvaard. — Intusschen beginnen die brandstichtingen thans met vernieuwde woede in het departement de l'Eure, alwaar een groot aantal huizen in onderscheiden gemeenten in brand gestoken en afgebrand zijn. Men [illegible] zich te vergeefs in gissingen over deezen vreesselijken [illegible]

Van den 15den December.

Heden heeft het hof der Pairs deszelfs zitting ten tien ure geopend; de zitting duurt onder het afdrukken dezer, zegt *l'Etoile Gazette de France*, nog voort. Daar is geene discussie voor de kwestie der competentie geweest en men is onmiddelijk tot het verhooren der beschuldigden overgegaan. Deze verhooren zullen zeer kort zijn, zoo dat men nog heden twaalf of vijftien getuigen zal kunnen hooren; de gezamenlijke getuigen zijn in alles ten getale van veertig, waarvan er dertig, op den eisch der commissarissen uit de kamer der afgevaardigden, met de beschuldiging belast en tien op verzoek van de verdedigers der beklaagden gedagvaard zijn. (*Wij hopen, in volgende nommers op deze hoogstbelangrijke zaak terug te komen.*

— Men verzekert, dat *Karel X* eenen brief geschreven heeft, in welken hij uitdrukkelijk verklaart, dat hij in persoon de ordonnantien van Julij gelast heeft en dat hij, op de dringendste en gebiedendste wijze, de handteekeningen van zijne ministers daarop gevordert heeft. *La Gazette des Tribunaux* meent de waarheid der zaak te kunnen bevestigen, zonder echter te durven verzekeren of gedachte brief aan Z. M. *Lodewijk Philips* dan wel aan den heer *Pasquier*, president van de kamer der pairs, gerigt is.

— De heer *La Fayette* is met het generaal kommando voor alle de troepen en nationale gardes van Parijs, gedurende het opgemelde proces der ministers belast. Frankrijk en Europa hebben het oog op hen gevestigd en het nageslacht ziet den uitslag van dezen crisis te gemoet, om hem te beoordeelen.

— Men verzekert, dat er, ten gevolge van eene vergadering van den raad van ministers, waarin het heftig moet toegegaan zijn, courriers naar onze ambassadeurs te Berlijn, Weenen en Londen vertrokken zijn, met instructien, om aan de drie hoven te verklaren, dat, ingeval Pruissen en Oostenrijk zich met Rusland mogten vereenigen, om Polen weder onder te brengen, Frankrijk deze bemoeijing als eene oogslogverklaring zal aanmerken.

— Een onzer dagbladen zegt, dat de kardinaal *Hoärd*, aartsbisschop van Auch, met instructien van ons gouvernement, naar Rome zou vertrekken, om de handelingen van het conclave gade te slaan.

REGTSGEDING DER MINISTERS IN FRANKRIJK.

Zoo bedwelmend is de snelheid, waarmede de gewigtigste gebeurtenissen, zich sedert eenige maanden in ons werreldeel opvolgen, dat dezelfde belangen, waarvan pas een jaar geleden, te midden [illegible] en vreden, door geheel Europa het innigste deel zou zijn genomen, thans naauwelijks de aandacht tot zich trekken. Ons dierbaar vaderland [illegible] is zoo zeer door die gebeurtenissen geschokt, het behoud onzer onafhankelijkheid van eene noodlottige muitzucht, heeft zulke inspanning gevorderd, dat het inderdaad geen wonder is dat ook hier aller oogen bij voorkeur op datgene gevestigd zijn, wat voor 't vervolg over onze welvaart, over de handhaving onzer weerlijk wijzinnige instellingen, ja over ons volkshestuur beslissen zal. Bij onze naburen intusschen, die zich zelve als het middenpunt erkennen van alle de onlusten, die zoo hier als elders het wettig gezag verkeerden, nadat de ontknooping van een tooneelstuk, waarom partijzucht en blinde drift des volks een treurig einde dreigen te geven, ook dat voor allen die het geluk van een grondwettig bestuur kunnen waardeeren, der opmerking dubbel waardig is.

Voor de eerste maal, sedert eene systematische wijsbegeerte ook in de staatkunde de lessen der ondervinding verdrong, zal op het vaste land het beginsel der ministerieele verantwoordelijkheid zijne toepassing vinden; en zoo de uitkomst de waarschijnlijkheid hiet logenstraft, dan is het te vreezen, dat deze eerste proeve niet anders dan eene wreede satire van het geheele leerstelsel zal uitvaren. Dit stelsel toch overal voorgestaan en opgedrongen door hen, die in wederzijdsche verbindtenis de eenige waarborg voor de openbare vrijheid willen vinden, zal thans worden verwrongen en ten dekmantel strekken, om ter voldoening aan de wraakzucht van eene woeleische bakkie, welligt eene jeugdige moord te begaan. Zij die de vrijheid van handelen en denken nimmer genoeg door wettelijke bepalingen beveiligd achten, zullen, nadat zij de beschuldigden naar eene volkomen eigenmagtige wijze van procederen voor den regter hebben gebragt, eene even zoo willekeurige straf vorderen; maar zij zullen dan ook te gelijk aan geheel Europa het voldingendst bewijs geven, dat partijzucht, onder welke leus ook, zich zelve altijd gelijk blijft; dat zij in staat is de instellingen, die onder bedaard overleg het beste doel niet konden missen, tot een werktuig hunner driften te doen strekken; en dat de aanvallende wapenen, welke men aan de menigte in handen geeft, oneindig veel kwaads kunnen stichten, zonder het immer voor te komen.

Met regt zeiden wij zoo even; dat het regtsgeding, dat thans voor de kamer der pairs wordt behandeld, de aandacht van allen, die het voorregt van een grondwettig bestuur genieten, waardig is, doch deze belangrijkheid wordt verdubbeld, wanneer het hen geldt, die ten gevolge der tegenwoordige beroerten, zich aan nieuwe maatschappelijke instellingen zullen onderwerpen en tot deze behoort ons vaderland. De scheiding die ons van België zal losmaken, zal tevens eenige revisie en herziening van grondwet ten gevolge hebben; en ook al ware dit niet, dan hebben zich nog onlangs zoo vele der vertegenwoordigers van onze Noordelijke gewesten, voor het beginsel der ministeriele verantwoordelijkheid verklaard, en heeft men zoo stellig verzekerd dat de invoering van dat stelsel een onderwerp van overweging zoude uitmaken, dat wij aan dit laatste, zoo wij het geluk hebben de rust spoedig hersteld te zien, naauwelijks kunnen twijfelen. — Onze landgenooten is er dus aan gelegen, dit regtsgeding, dat als eene les voor geheel Europa zal strekken, gade te slaan, zij zullen dan niet alleen de schoone zijde, zoo als die door de voorstanders van dit beginsel wordt voorgedragen, maar ook de beschijnzijde leeren kennen. Wij zullen ons beijveren om daarvan, zonder eenige merkwaardige bijzonderheid voor bij te gaan, de kortst mogelijke voordragt te geven.

Vervolg en slot van het artikel over Luxemburg, met betrekking tot het Duitsch verbond, voorkomende in no. 170, van ons blad.

Of de tegenwoordige onwettige toestand van het Groothertogdom Luxemburg het gevolg van eene zelfstandige revolutie, zoo als de *Courrier des Pays-Bas* beweert, of van eene usurpatie van den kant der Belgen is, kan geen verschil maken in de verpligting van het Duitsch verbond, om geenszinderhand tusschen beide te treden. Deszelfs hulp is in beide gevallen even zeer pligt. Wien de betrekking van het Groothertogdom tot het Duitsch verbond in dit opzigt nog niet duidelijk genoeg is, — om niet te spreken van deszelfs betrekking tot geheel Europa, — wien eene opgevatte meening en eenzijdige partijzucht, in deze bijzondere twistzaak, voor de gegronde gevolgtrekkingen verblinden, dien kan een gepast voorbeeld leeren of tot erkenning der waarheid dwingen. — Gesteld, dat de inwoners van de oude Fransche provincie Navarre zich op de eene of andere wijze door hunnen koning beleedigd achtten, b. v. omdat hij zich, in plaats van *Roi de France et de Navarre*, tot *Roi des Français* genoemd en, vooraf niet aan hen gedacht heeft, en hem derhalve niet langer tot koning begeerden. Wanneer het hun in de gedachten kwam, dat zij eigenlijk geene Franken waren, maar tot de Basken behoorden, en met hunne Spaansche broeders van denzelfden naam een eigen koningrijk hadden uitgemaakt. Wanneer het hun dien ten gevolge in den zin kwam, om dezen vroegeren staat van zaken weder in te voeren, en zij heden hunne stamgenooten de vernieuwde broederschap aan, waarmede deze ook zeer wel te vreden waren, en in menigte over de Pyrenaeën kwamen, om met die van dezelfde gevoelens te fraternisseren, maar de halstarrigen, die liever Franschen dan Navarrezen zijn willen, de nieuwe nationaliteit in te preten, — de oude trouw aan den koning der Franschen kwame echter niet meer in aanmerking. Wat zoude dan koning *Philippus* doen? Heeft hij niet gezworen, het onder zijnen scepter staande Frankrijk een en onverdeeld te behou-

den, en zoude hij eenen oogenblik weifelen, dezen eed na te komen, al ware het ook gewapenderhand? De valsche broeders zoude hij weder, als vreemde overweldigers, over de Pyreneën jagen, in weerwil van hun protest, dat zij eigenlijk tot de familie behooden en niet met geweld gekomen maar uitgenoodigd waren. En wanneer zij eene alarmkreet deden opgaan, dat koning Philippus het regt der volken geschonden, en zich onregtmatig in dingen gemengd had, welke hem volstrekt niet aangingen, wat zoude het overige gedeelte van Europa dan anders kunnen doen, dan zich verwonderen over zulk eene ver gedrevene euvelmoed of verkeerdheid. — De toepassing van dit voorbeeld op ons geval is in de hoofdzaak volkomen juist. — Zoo als in Frankrijk de koning geroepen is om zijn rijk onverdeeld te bewaren, even zoo is zulks in Duitschland het Duitsch verbond, dat met volle regt elk zijner staten kan noodzaken, om Duitsch te blijven. — Wil men het voorbeeld nog treffender, zoo vrage men aan het congres te Washington, of het Florida aan Mexiko zoude afstaan, als de ingezetenen van Florida zulks wilden en daartoe bijbragten, dat zij vroeger, onder de Spaansche heerschappij, met de Mexikanen, hunne bloedverwanten, een ouder-koningrijk hadden uitgemaakt, en dat derzelver jongste vrijheid hun nu beter aanstond, dan de reeds verouderde Noord-Amerikaansche.

Wat wel bijzonder aanleiding tot den opstand der Luxemburgers gegeven heeft, of in hoe ver de zoogenaamde belgische grieven ook op hen van toepassing waren, is nog niet duidelijk, en de belgische dagbladen hebben zich de moeite gespaard, om dit aan te toonen. De eerste uitwerkselen der ontevredenheid schenen geheel plaatselijk en van eene ondergeschikte orde te zijn, te weten, buitensporigheden tegen de tolbeambten op de grenzen, het vernielen van registers der belastingen enz. Daarop volgde snel het besluit van het provisioneel bestuur, waarbij de Duitsche bondstaat in een integrerend bestanddeel van België herschapen zoude worden. Het gezag van den wettigen vorst toonde zich ongenoegzaam, om den opstand te dempen en den afval te verhoeden. Vrees, onverstand en euvelmoed kunnen de bereidwilligheid verklaarbaar maken, waarmede de Luxemburgers zich naar dat dekreet van overweldiging schikten, maar geregtvaardigd wordt zij niet. Ware het indienen van hunne bezwaren door den vorst belet geworden, zoo stond hun, als onderdanen van eenen Duitschen bondsvorst, den weg tot de bondsvergadering open. Elke andere uitweg is eene verzaking hunner pligten, zoowel jegens den vorst als jegens het Verbond, en niemand kan dezelven het regt betwisten, om hen, hoe zulks ook geschiede, weder tot inkeer te brengen.

Kortom, de Luxemburgsche vlek is op den weg van het gezonde regt, dien de *Courrier* te vergeefs beproefd heeft, nimmer uit te wisschen. Hij kan gerust die baan verlaten. Hij verstaat zich beter, om al de wonderbaarlijke gebeurtenissen te verklaren uit het den koningen ontnomen en het volk toegekende *droit divin*, krachtens hetwelk in België thans alles goed is, wat er is, en zoo als het is!

Mengelingen.

SILVANUS TE LONDEN.

(*Vervolg.*)

Doctor *Bowring* weidde nu uit, over de hooge bestemming, die hem (*Silvanus*) wachtende was, en zeide: „Wel is waar, dat de omwenteling in België tot nog toe geen zekerheid heeft opgeleverd, of zelve betere vruchten zal voortbrengen, dan die, welke uwe voorgangers, van de *van der Noottsche* omwenteling gepluk hebben, niettegenstaande aldaar alles nog in een chaos van administralieve verwarring ligt, en men nog niet regt weet of België eene onafhankelijke natie zal worden, ja dan neen; ja, of het kanon der citadel van Antwerpen geene geheele verandering in de zaak zal te weeg brengen; of de Russen en Pruissen niet geheel andere te nemene maatregelen aan België zullen voorschrijven. — Des niet te min, mijn vriend, zijt gij ambassadeur. Over al die kleinigheden hebt gij u kunnen verheffen, om met mij den eersten stap te doen, tot het onafhankelijk bestaan van uw vaderland; wezenlijk, mijn heer *S. van de Weyer*, gij zijt een *groot, een universeel man!*" — Dat vond *Silvanus* ook en beschouwde zich, in eenen tegen hem overhangenden spiegel, met welbehagen. — „Vroeger had ik alles aangewend, om bekend te worden; zulks mogt mij echter niet gelukken. Een oogenblik heb ik zelfs getwijfeld, of de militaire loopbaan mij het beroemd worden niet zou kunnen aanbieden; doch de vijand, dien wij tegen over ons hadden, heeft mij hiervan doen afzien. *Car, mon ami, il faut savoir que, j'étais l'ennemi le plus terrible, que cette race aquatique comptait dans les rangs de ses ennemis, vaincs vous.* (*) Dit deed mij zelfs besluiten, naar *Vakenham* te gaan, tijdens den aantogt der troepen op Brussel, omdat ik wist, dat het voornamelijk ook om mij te doen was. *Mais* [illegible] mij, „*mon cher Silvain partez, partez pour l'honneur de* [illegible] *ci vous tomberez dans les mains de ces cannibales* [illegible] *friotteries.*" (†) Dit te zamen genomen met mijn [illegible] stukje naar *Terwueren*, deed mij inzien dat, *me battre* [illegible] niet in mijn karakter lag, en verkoos dus liever zij [illegible] *me battre.* (§) Dit belet evenwel geenszins, dat ik mij [illegible] Hair zou bekwaam achten, *Jacotot* zegt, en nu [illegible] gelijk *le tout est en tout, et rien est en rien*; in [illegible] *un homme universel.* (**) Mijn vriend *de Potter*, [illegible] bij mij somtijds in zijne particuliere correspondentie [illegible] heeft mij zulks dikmaals gezegd. De vraag is alz: [illegible] aanleggen, om mij, als zoodanig, ook door uwe [illegible] beschouwen, en bij hen toegelaten te worden. [illegible] wij het altijd dan voorkomen, als of ik gebragt [illegible]

Hier was goede raad duur, doch in het [illegible] *Intrigeren*, had hij zich tot geen mensch beter in geheel Groot-Brittannien, kunnen wenden, dan tot zijnen vriend *Bowring*, ook waren weldra alle zwarigheden weggeruimd, en, [illegible] oogenblikken daarna, draafde *Silvanus* met zijnen vriend door de straten van *Londen*.

Niets werd gespaard, geene moeiten en zorgen waren te groot, geene visiten te veel gedaan; *Wellington*, *Aberdeen*, zelfs de prins moesten gesproken worden.

In het begin waren alle deze aangewende pogingen vruchteloos, dewijl noch *Wellington*, noch *Aberdeen* onzen held, van reputatie kenden, en al ware hij bij hen bekend geweest, toch niet gelegen schenen, den ex-bibliothecaris van Brussel te ontvangen.

Op eens ging er een licht bij *Bowring* op: „Ik heb het gevonden" riep hij opgetogen uit, en omhelsde zijnen vriend [illegible] „Van complimenten maken is nu *non est hic locus*. Regt op den man af, ziedaar het middel, en een leugen om beet wil, is, bij uwe omstandigheden prijzenswaardig. — Zie hier mijn plan: Eenige parlements-leden, stook ik op, om aan den Prins van Oranje en de ministers van ter zijde te doen weten, dat gij [illegible] ke reeds gedaan hebt om hen te spreken; dat gij met den [illegible] ten geest bezield zijt, om alles aan te wenden, wat de rust van België, en daardoor de rust van geheel Europa kan bevorderen; maar spreken niet van uwe ambassade. — Uwe aangewende pogingen zullen voor notificatie aangenomen, en gij uitgenoodigd worden, om u tot hen te vervoegen." — „Heerlijk, heerlijk!" riep *S.* uit, en zweefde, in zijne verhitte verbeelding, reeds in den derden *diplomatieken hemel.*

De bemoeijingen van *Bowring* hadden eenen gevolgtrekkelijken uitslag, en niets was natuurlijker, dan dat de Prins van Oranje, die in Nederland voor elk een te spreken was, in een vreemd land, toen hem verhaald werd, dat een zijner landgenooten onderscheidene vruchteloze pogingen had aangewend, om tot hem te komen, de beleefdheid zoo verre dreef, om Mr. *S.* bij hem te vereenigen. — De list was even eens bij de Engelsche ministers gelukt.

Silvanus bevondt zich juist op straat, toen hij de bewuste uitnoodigingen ontving. Geen kind kon blijder zijn, bij het ontvangen van een fraai *St. Nicolaas* geschenk, dan onze held; alles wat hij zag schemerde voor hem, en, in zijne opgetogenheid, ondersteunde hij den eerst hem voorkomenden *zakkendrager*, meenende zijnen vriend *Bowring* in de armen te klemmen. Uit deze zinnebeguichelingen werd hij echter gerukt, door eenen goed aangebragten vuistslag op het regter oog, en door het krachtig uitgesproken: „*S... d... you frensch dog! » Mon ami je suis l'ambassadeur de*" [illegible] naauwelijks door hem uitgesproken, of twee over elkanderen gekruiste Engelsche vuisten schemerden hem nogmaals voor de oogen, toen hem zijne aangenomen zinsprekende vuisthouder [illegible] voor den geest kwam en hij ontvlood.

Hijgende, bleek en met een opgezwollen oog kwam *S.* te huis en weldra was het geheele huisgezin om den stoel, waarop hij gevallen was vergaderd, nieuwgierig om te weten, wat hem in dien staat gebragt had. — „*Eh . . . . Jin . . . . j'ai . . . . rencontré . . . . un . . . . m'a bat . . . . tu . . . . non! . . . . ce . . . . n'est* [illegible]

(*) Want, mijn vriend, gij moet weten, dat ik de gevaarlijkste vijand geweest ben, welke dit waterachtige ras, uit, in de gelederen van deszelfs tegenstanders geteld heeft.

(†) Mijn lieve *Silvanusje*, vertrek, om Gods wil, vertrek; want als gij in de handen dier Kannibalen vielt, zou men u tot frikadel hakken.

(§) *Me battre sans raisonner* — Vechten zonder babbelen — *Raisonner sans me battre.* Babbelen zonder vechten.

(**) *Tout est en tout et rien est en rien.* Alles is in alles en niets is in niets — *Je suis un homme universel.* Ik ben een tot alles geschikt mensch.

cela! [illegible] enfin : du plus haut de ma gloire [illegible] je serai le Talleyrand de mon pays!" (††) Hier meet de natuur uitgeput. *Silvanus* viel in *Katzwijm*. — „Hemel!" *Belgie is verloren!* riep *Bouring* uit. Zijn grootste man geeft den geest!" — Hiermede was S. het niet eens, en opende het steeds meer opzwellende oog, sloeg het op zijnen vriend en riep: „ach, diepen zucht gebeden te hebben, *mon ami, mon cordon!*" — „De man is het in het hoofd geslagen," zeide *Bouring* zachtjes aan zijne buiten genooten, wilt, wil zich verbeelden of verbeeldt zich gehangen te moeten zijnen." Intusschen had S. zich een weinig van de vermoeienis zijner snelle slagten en van de vuistslagen herstaald, en braat de omstanders van zijnen zetel weldra uit alle twijfeling. Alles was opgeklaard, behalve het *cordon*, doch ook hiermede bleef S. niet achter. — „Vergeef, vergeef het aan mijne ontroering, ik ben in *Negenkamp*. Ik zag het toppunt mijner wenschen bereikt, ik zag de *grands cordons* (groot kruizen) reeds op mij regenen. Lang had ik geaarzeld, dan begeerde eindelijk de orde van den Nederlandschen Leeuw te krijgen. *Ce cordon ingrat n'a jamais voulu rien donner. Maintenant je veux vous dire plus, si dont [illegible] le cordon, mon ami, que dis-je, plusieurs cordons, et mon [illegible] de plaire, le roi devra me faire Baron, car je suis diablement rusé. Le roi de France me nommera comte, et quand je serai de retour en Belgique, je me ferai nommer Duc par le Potter. Après, [illegible] t'il de vacature, pour l'ordre de la jarretière?* (†††)

Zoo draafde onze held voort, gelang van tijd tot tijd van zijnen stoel op, doordien het zertrekken befende zich verder in de dramatieke gebaarden en houding; het dikke oog was hem alleen hinderlijk, om ook met dezelf te spreken. *Bouring* maakte hem hierop opmerkzaam. *Cela n'est rien, dommage que mon sang n'a pas coulé, cela aurait été une sacrifice de plus. Je suis prêt à tout, demain je ferai dire au prince d'Oranje, que je veux aller le voir comme simple citoyen, et Wellington et Aberdeen, que je viendrai en ambassadeur. — C'est un double emploi et cela me donnera du relief.* (††††)

(†) Hin [illegible] de [illegible] lijk [illegible] ben ik [illegible] erdoor [illegible] gekdmen [illegible] ik [illegible] heb slagen [illegible] gehad [illegible] maar [illegible] dan is [illegible] zoo ziek [illegible] Ik ben eindelijk [illegible] op het hoogste punt [illegible] van mijnen roem gestagen [illegible] zoo zal ik dan [illegible] den *Talleyrand* van mijn land worden.

(††) [illegible] een koord (lint).

(†††) Die undankbare koning heeft mij deze orde nooit willen verleenen. Thans zal ik hiervan niet eens willen. — Foei, — eenvoudig ridder! — Een brand, eerelint, mijn vriend — wat mag ik, verscheiden breede eerelinten. Nu, moeder zal van vreugde sterven — uw koning zal mij dan wel tot baron moeten maken, want ik ben *ik dreiniedsch erg rondelijk.* De koning van Frankrijk zal mij wel tot graaf benoemen, en, als ik eenmaal in België terug zal wezen, zal ik mij door de *Potter* tot hertog doen benoemen. A propos, heeft geene vacature onder de ridders der orde van den Kous-[illegible]

(††††) [illegible] dat is niets, [illegible] slechts dat mijn bloed niet gevloeid heeft; zulke zou een offer de [illegible] geweest zijn. Ik ben op alles voorbereid. Morgen zal ik den Prins van Oranje doen weten, dat ik hem als eenvoudig burger zal komen bezoeken; maar [illegible] *Wellington* en *Aberdeen*, dat ik als Ambassadeur zal komen. Dit is eene [illegible] kwaliteit en zal mij [illegible] bijzetten.

VADERLANDSCHE GIFTEN.

Breda, den 20sten December.

Sedert onze vorige opgave, van 18 dezer, zijn ter verwarming onzer stoutmoedige krijgslieden van het leger te velde, bij ons ontvangen geworden, de navolgende toezendingen, aan Wanten, Mutsen, Sokken, Slaapmatten, etc.

246 Paren Wanten; door de zorgen van den Heer A. Bakhuizen te 's Hage, als: 18 Paren van T. C., uit Leijden, 4 Paren van P. J. D., uit Leijden, 2 Paren van eene dienstmaagd. — Uit 's Hage: 10 Paren van J. L. S., 12 Paren van M. Z., 12 Paren van [illegible] (eene dienstmaagd), 27 Paren N. N., 4 Paren van S. (eene dienstmaagd), 28 Paren van [illegible], 12 Paren van O., 12 Paren van P. J., 12 Paren van R. P., 20 Paren van een Vriendenkring, 9 Paren van H., 6 Paren van H. S., 8 Paren van W. M., 4 Paren van F. F. en P., (18 Paren van Mevrouw J. G., 24 Paren van [illegible]); deze 47 paren zijn bestemd voor de Haagsche Schutterij; voorts 6 slaapmatten van J. W. S.

10 Paren Wanten benevens een pak pluksel en oud linnen voor het militaire hospitaal, van een onbekenden.

24 » » van den Heer P. Z. uit Amsterdam.

48 » » van den Heer V. P. uit idem.

24 » » van den Heer N. D., ingezonden ter secretarij der Stad Amsterdam.

352 Paren.

352 Paren Transport.

24 » » benevens een pak pluksel, uit de spaarpot van eenige Burgeren te 's Bosch.

14 » » van een kleine vriendinnenkring, te Rotterdam.

12 » » met het merk E. M.

1200 » » of honderd douzijnen van een Heer uit Amsterdam, met deze woorden:

„Als men strijdt voor 't Vaderland,
Verdient men wel een warme hand."

72 » » van den Heer G. C. L. uit Amsterdam.

112 » » van den Heer Jacob de Jong te Amsterdam.

72 » » benevens 50 Paren gebreide wollen Sokken, van den Heer L. L. Z. te 's Hage.

56 » » van A. tot Z. te Dordrecht.

317 » » door de zorgen van den Heer L. R. van Foghem te Haarlem, als:

Uit Haarlem: 10 Paren van A. V., 6 Paren van G., 1 Paar van W. — Uit Amsterdam: 18 Paren van R. P., 276 Paren van No. 5, 12 Paren van G., met het bijschrift: *„Het vaderlandsche hart blijft ook in het barre jaargetijde warm."*

2,201 Te zamen.

(Het vervolg der giften in ons volgend Nommer alsmede de afzendingen aan onderscheiden Korpsen heden bewerkstelligd.)

Hoe groot de verwachting ook ware, daar zij steunde op de bekende Noord-Nederlandsche milddadigheid, van in deze hunne poging ruim te zullen slagen, vinden nogtans de ondergeteekenden die verwachting verre overtroffen, en hunne uitnoodiging met den besten uitslag bekroond. Binnen naauw vier dagen zijn reeds meer dan 6,500 paren Wanten bij hen ontvangen! Meer zal er wel niet noodig zijn om die aangeboren vaderlandsche deugd in het helderst licht te stellen. Den hartelijksten dank brengen de ondergeteekenden den edelen gevers toe en volgaarne zullen zij blijven voortgaan met het ontvangen van deze en dergelijke giften bestemd voor onze dappere krijgslieden.

BROESE & COMP.

BRIEFWISSELING.

De *Vrijwillige Schutter* van Breda, wordt verzocht zijn naam aan de uitgevers dezer, als schrijver van den ingezonden brief, bekend te maken.

De bijdragen van een *Limburger Ingezeten*, zullen steeds met welgevallen ontvangen worden.

ADVERTENTIEN.

*** S. DUIVEPART, geëxamineerd en geadmitteerd *Mond- Kies- en Tandmeester*, woonachtig te Rotterdam, maakt het geëerd publiek bekend, dat hij alhier is gearriveerd en zijn verblijf zal houden tot en met den 27 dezer maand, bij VANRIEL in de Koornbeurs op de Groote Markt te Breda.

*** De ondergeteekende verwittigt de Belanghebbenden, dat door hem, tot Korrespondent voor de Brandwaarborg Maatschappij onder zijne direktie, is benoemd, de Heer GIJSBERT-U-S-BUIJSEN te *Breda*, bij wien thans ook de gelegenheid tot deelneming in dezelve Maatschappij, is opengesteld en de nodige inlichtingen te bekomen zijn.

's Gravenhage, den 11 December 1830.

F. v. RIEMSDIJK.

*** De Ondergeteekende heeft de eer de Heeren Reizigers te verwittigen, dat er dagelijks van zijn Kantoor in den *Gouden Leeuw*, alhier, eene Postwagen zal vertrekken des namiddags ten een uur, rijdende langs Gorcom en Utrecht op Amsterdam.

De terugkomst dezer wagens is bepaald uit Amsterdam ten 5 uren des morgens, om alhier voor het sluiten der Stads Poorten binnen te komen.

Van hetzelfde Kantoor vertrekt mede eene Postwagen des morgens ten tien uren, rijdende langs Dordt, Rotterdam en 's Hage naar Amsterdam.

De terugkomst dezer wagens geschiedt uit Amsterdam des avonds kwartier voor 9 uren, om langs denzelfden weg alhier des morgens omstreeks 12 uren aan te komen.

Dagelijks, ten 2 uren des namiddags, en gevolgelijk na het aankomen van bovenstaande wagens, vertrekt eene Postwagen naar 's Bosch.

Van 's Bosch komt dezelve alhier aan omstreeks een uur des namiddags, en kunnen de Heeren Reizigers, nog dienzelfden dag hunne reis naar Gorcom, Utrecht en Amsterdam voortzetten.

J. WIJNANTS.

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.